

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210397
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312210397.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi G. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., O. XX/XX, zast. procesnou opatrovníčkou Jarmilou Hvastovou, tajomníčkou Okresného súdu Brezno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO: 42305675, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Nemčianska 25, Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 158 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C/121/2013-62 zo dňa 13. 05. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 6C/121/2013-71 zo dňa 05. 08. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 72,36 € na účet jeho právneho zástupcu, p o t v r d u j e.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 16,34 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici vedený vo C. banke, a.s., pobočka zahraničnej banky č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. §142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP) tak, že odporcovi žiadne trovy preukázateľne nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal, vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 72,63 € pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby po 21,58 € (príprava a prevzatie zastúpenia) za jeden úkon právnej služby po 10,79 € (podanie odvolania proti procesnému rozhodnutiu súdu) a za jeden úkon právnej pomoci po 16,60 € (vyjadrenie k veci, ale až po čiastočnom zastavení konania), ďalej z režijného paušálu 2 x po 7,81 € a 1x vo výške 8,04 €,

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa do výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie podľa § 201 v spojení s § 204 ods. 1 OSP, ktoré (odvolanie) odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, nakoľko rozsudok okresného súdu v časti trov konania vychádza podľa názoru navrhovateľa z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže konajúci súd priznal podľa názoru navrhovateľa vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní poukázal na ust. § 142 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je

účelnosť vynaložených trov na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom pojem účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú podľa názoru navrhovateľa tie trovy konania, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa názoru navrhovateľa nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Na podporu svojho právneho názoru poukázal navrhovateľ v odvolaní na niektoré rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a v Bratislave a uviedol, že vedľajší účastník ako združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu, pričom uvedené procesné právo viaže zákon iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľov z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (ust. § 25 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv naplní združenie svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom, alebo v správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými občianskymi združeniami bolo umožniť, aby tieto združenia vzhľadom na ich odbornú pripravenosť mohli bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by spotrebiteľom poskytnúť ochranu ich spotrebiteľských práv aj iné občianske združenie, zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že z ustanovenia § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj z ust. § 25 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva a je zrejmé, že zákon uprednostňuje združenie na ochranu spotrebiteľov práve pre jeho odbornú pripravenosť a to tak po právnej ako aj po personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú právnu pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov. Ak teda bolo podľa navrhovateľa potrebné právne zastúpenie spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko takto spotrebiteľské združenie nenaplnilo svoj hlavný predmet činnosti. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia podľa navrhovateľa priznáva, že žalovanému spotrebiteľovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je však základným poslaním takéhoto združenia. Z uvedeného vznikajú podľa navrhovateľa pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o ako právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytol ochranu práv žalovanému spotrebiteľovi, napriek tomu že pri vstupe do konania mal zákonom priznané favorizované postavenie pred ostatnými združeniami. Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Vedľajší účastník nebol teda podľa názoru navrhovateľa v konaní žiadnym prínosom, vo svojom vyjadrení k žalobe, tak ako v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku. Nepoukázal na inú skutočnosť, než na ktorú súdy majú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Okrem uvedených argumentov navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, z ktorého odcitoval: „z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP“. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na neho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým vedľajší účastník prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí

mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či s jeho podporou v konaní nevyjadril nesúhlas.

V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznáva a zároveň, aby zaviazal vedľajšieho účastníka na strane odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

V podaní zo dňa 19. 08. 2014 sa vedľajší účastník na strane odporcu vyjadril k obsahu odvolania navrhovateľa a vo vyjadrení uviedol, že Hlas spotrebiteľa, občianske združenie so sídlom vo Zvolene je občianskym združením založeným za účelom ochrany práv spotrebiteľov podľa § 3 ods. 4 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ochrana práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa v predmetnej veci, ktorá je spotrebiteľským sporom, združenie uskutočňovalo vstupom do konania na základe vlastného podnetu podľa § 93 ods. 2,3 OSP v spojení s ust. § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a následným vyjadrením k návrhu navrhovateľa vo veci samej, na základe ktorého vyjadrenia bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Z ust. § 93 ods. 4 OSP výslovne upravujúceho, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, možno podľa vedľajšieho účastníka vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník konania jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, ale aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 OSP patria aj trovy právneho zastúpenia. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom jasne deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C- 279/09 DEB - Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, tak ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, z čoho podľa vedľajšieho účastníka vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, dať sa obhajovať a nechať sa zastupovať.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej vyjadril aj k účelnosti trov právneho zastúpenia potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní, pričom uviedol, že účelnosť trov právneho zastúpenia je potrebné posudzovať z hľadiska, či boli tieto trovy vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania, pričom sa tiež musí prihliadať na obsah uvedených úkonov. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že podľa jeho názoru nie je žiadny súvis medzi účelnosťou trov vedľajšieho účastníka a povinnosťou súdu ex offo prihliadať na nekalé zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a to z viacerých dôvodov. Prvým dôvodom je, že skutočnosť, že vedľajší účastník na charakter zmluvných podmienok používaných navrhovateľom poukázal a označil ich ako neprijateľné, už sama o sebe vylučuje možnosť, že by okresný súd rozhodol o neprijateľnosti týchto zmluvných dojednaní ex offo. Ďalším argumentom je, že keby v predmetnom konaní vedľajší účastník nevystupoval, nie je zrejmé, či by okresný súd nekalosť zmluvných dojednaní podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka posudzoval. Ak by aj okresný súd (bez účasti vedľajšieho účastníka) založil svoje rozhodnutie na skúmaní neprijateľných zmluvných podmienok, nie je podľa vedľajšieho účastníka vôbec zrejmé, či by bez účasti vedľajšieho účastníka dospel k rovnakému záveru t.j. či by návrh navrhovateľa zamietol. Preto sú úvahy odvolateľa len v rovine hypotéz. Navyše skutočnosť, že súd teoreticky mohol návrh zamietnuť aj bez účasti vedľajšieho účastníka, nemôže podľa navrhovateľa ešte znamenať, že úkony, ktoré vedľajší účastník v konaní vykonal a ktorých obsah sa premietol do rozhodnutia okresného súdu, nie sú úkonmi účelnými. Tieto úkony totiž v konaní objektívne uskutočnené boli, vedľajší účastník na ne náklady vynaložil a týmito úkonmi priamo úspešne realizoval obranu odporcu v predmetnom konaní.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa vyjadril aj k tej argumentácii navrhovateľa, v rámci ktorej navrhovateľ uvádzal, že vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie musí byť zo svojej podstaty schopný samostatne poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach, pričom uviedol, že s uvedeným názorom navrhovateľa sa nemožno stotožniť, nakoľko občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľov, môže byť tvorené napr. výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní musí tak nutne realizovať prostredníctvom tretích splnomocnených osôb napr. prostredníctvom splnomocneného advokáta. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporcu vstupuje do konania rovno zastúpený advokátom bez znalosti konkrétneho sporu, t.j. bez toho, aby posúdil, či je potrebné v

danom konaní dať sa právne zastúpiť, vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že uvedené tvrdenie navrhovateľa nie je pravdivé, pretože vedľajší účastník do predmetného konania vstúpil písomným podaním, nezastúpený advokátom. Až po doručení návrhu na začatie konania spolu s prílohami, vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta a následne prostredníctvom neho podal vyjadrenie k návrhu navrhovateľa. V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že nevidí žiadny súvis medzi prebiehajúcim sporovým konaním, právom vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a skutočnosťou, že spotrebiteľ má možnosť vysloviť nesúhlas so vstupom alebo zotrvaním spotrebiteľského združenia v spore na jeho strane, pričom akceptuje, že spotrebiteľ má v konaní právo namietať účasť vedľajšieho účastníka, ktorým je spotrebiteľské združenie a to s poukazom na ust. § 93 ods. 3 OSP. Ak by tak spotrebiteľ urobil, bolo by zrejme dôvodné účasť vedľajšieho účastníka v spore nepripustiť, pretože ani samotné združenie nemá záujem poskytovať spotrebiteľovi pomoc proti jeho výslovne vyjadrenej vôli. Pokiaľ však spotrebiteľ po tom, čo ho okresný súd o vstupe vedľajšieho účastníka do konania upovedomil, tento vstup podľa § 93 ods. 3 OSP nenamietal a ani z jeho iného postupu v konaní nemožno vyvodiť, že by so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, argumentáciu navrhovateľa možno považovať za absolútne účelovú. Na základe uvedených skutočností vedľajší účastník na strane odporcu navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 18 €.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka vecne správny. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, v ktorej okresný súd vysvetlil akými úvahami sa riadil, keď zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia (§ 219 ods. 2 OSP) a na doplnenie správnosti uvedeného rozhodnutia okresného súdu uvádza, že v zmysle ust. § 19 ods. 4 OSP má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania, čo znamená, že rovnako ako hlavný účastník konania má aj vedľajší účastník právo dať sa zastúpiť advokátom a zároveň má právo na náhradu z toho vyplávajúcich trov konania. Pokiaľ ide o odvolacie námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti vynaložených trov vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza, že tieto nie sú opodstatnené, pretože účelnosť vynaložených trov konania je potrebné posudzovať z hľadiska vzťahu jednotlivých úkonov právnej služby k výsledku konania a prihliadať na to, či vykonané úkony právnej služby, za ktoré si uplatnil úspešný účastník konania (vrátane vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na strane úspešného účastníka konania) náhradu trov konania sú v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, ktorý bol v tomto prípade priaznivý pre odporcu, teda účelnosť vynaložených trov konania z hľadiska výsledku konania nie je možné spochybniť. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez súhlasu hlavného účastníka konania odvolací súd uvádza, že legitimitáciu na vstup do konania dáva vedľajšiemu účastníkovi tento typ samotný zákon, ktorý v ust. § 93 ods. 2 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 (t. j. v čase keď vedľajší účastník vstúpil do konania) nelimituje vstup vedľajšieho účastníka do konania súhlasom hlavného účastníka, na podporu ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať. V uvedenej súvislosti odvolací súd ďalej uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2014, tak interpretácia uvedeného rozhodnutia NS SR navrhovateľom je nesprávna a účelová, pretože z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia NS SR vyplýva, že podmienka súhlasu hlavného účastníka konania so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľov (t. j. vedľajšieho účastníka tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva) do konania má charakter podmienky negatívnej, čo znamená, že ak odporca (prípadne jeho procesná opatrovníčka) nevzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ani iným negatívnym spôsobom nevyjadril svoje stanovisko

ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania, tak nie je dôvod vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní úspešného vedľajšieho účastníka predstavuje odmena za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa), priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny t. j. vo výške 8,30 € plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,04 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní predstavujú sumu 16,34 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.